

Sygn. akt V KZ 35/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **H. B.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 sierpnia 2019 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego

V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 4 lipca 2019 r., sygn. akt V Ka (...),

w przedmiocie odmowy przyjęcia osobistej kasacji skazanego w sprawie

zakończony wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 września 2017 r., sygn.

akt V Ka (...)

na podstawie art. 437 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia osobistej kasacji skazanego H. B. w sprawie zakończony wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 września 2017 r., sygn. akt V Ka (...).

Podstawą odmowy przyjęcia nadzwyczajnego środka zaskarżenia było przekroczenie ustawowego terminu określonego w art. 524 § 1 k.p.k.

Obecnie skazany zaskarżył przedmiotowe zarządzenie wywodząc, że nie uchybił wspomnianemu terminowi albowiem „*odwołanie*” złożył „terminowo

do Ministra Sprawiedliwości”. Nie może zatem ponosić skutków procesowych braku czynności innych organów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego H. B. nie mogło zostać uwzględnione.

Jak słusznie podkreślono w motywach zarządzenia, termin do wniesienia kasacji wynosi dla stron procesowych 30 dni od daty doręczenia odpisu orzeczenia sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem. W tej sprawie wspomniana czynność procesowa nastąpiła w dniu 19 października 2017 r. i od tej chwili liczył się bieg terminu dla skazanego do uruchomienia postępowania kasacyjnego. Jednoznaczna jest też w odniesieniu do tej materii dyspozycja art. 525 § 1 k.p.k. – tzn. strona wnosi kasację do Sądu Najwyższego za pośrednictwem sądu odwoławczego. Z tego uprawnienia skazany nie skorzystał w terminie określonym w art. 524 § 1 k.p.k. Natomiast uprawnienia tzw. podmiotów specjalnych, w tym Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego, do wnoszenia kasacji regulują inne przepisy. Stąd też zwrócenie się do jednego z podmiotów należących do tego kręgu o wystąpienie z kasacją, nie wpływa na bieg i ewentualnie bezskuteczny upływ terminów określonych w ustawie dla wykonania czynności przysługujących stronom procesowym.

W przedmiotowym zarządzeniu trafnie przypominano też o innym wymaganiu, jakie odnosi się do nadzwyczajnych środków zaskarżenia, tj. przymusie adwokacko-radcowskim, jakim jest objęte m.in. sporządzenie i wniesienie kasacji. Brak dopełnienia tego obowiązku – niezależnie od przekroczenia terminu do wniesienia kasacji – stanowi samodzielną podstawę odmowy przyjęcia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, gdy inicjatywa skazanego nie spełnia ustawowych wymagań obowiązujących w tym zakresie.

W sytuacji, gdy skarżący H. B. nie wykazał, aby zakwestionowane zarządzenie dotknięte było jakąkolwiek wadą natury faktycznej lub prawnej, należało postanowić, jak na wstępie.